

יבמות כז

שלוש אחיות יבמות שנפלו לפני שני אחין יבמין

שמואל	אמר רבא בר רב הונא אמר רב	
אחד חולץ לכולן	זה חולץ לאחת וזה חולץ לאחת ואמצעית צריכה חליצה משניהם	
	קסברת יש זיקה, והוא לא חליצה פסולה, וחליצה פסולה צריך לחזור על כל האחין	ההגיון
מכדי שמעינן ליה לשמואל דאמר: חליצה מעליא בעינן, דאמר שמואל: חלץ לאחיות - לא נפטרו צרות, היבא דקיימא חליצה דשמעון - חליצה כשרה, חליץ לה ראובן - חליצה פסולה?	אי הכי, קמיינתא נמי!	קושי
כי קאמר שמואל: חליצה מעליא בעינן, ה"מ למיפטר צרתה, אבל מפטרא נפשה פטרה	מאי אחד חולץ לכולן נמי דקאמר? אאמצעית קושי: והא כולן קאמר! תירוץ: כיון דרובה גביה, קרי ליה כולן	תירוץ
	אי דנפול בבת אחת הכי נמי, לא צריכא - דנפול בזו אחר זו, נפלה חדא חלץ לה ראובן, נפלה אידך חלץ לה שמעון, נפלה אידך, חלץ לה האי מפקע זיקתו, חלץ לה האי מפקע זיקתו	קושי
	והאמר רב: אין זיקה!	
	לדברי האומר יש זיקה קאמר	

דיון בדברי שמואל:

1. חלץ לאחיות - לא נפטרו צרות, לצרות - נפטרו אחיות;
2. חלץ לבעלת הגט - לא נפטרה צרה, לצרה - נפטרה בעלת הגט;
3. חלץ לבעלת המאמר - לא נפטרה צרה, לצרה - נפטרה בעלת מאמר.

קושי על מקרה 1: מאי שנא לאחיות דלא נפטרו צרות? דהויה לו אחות אשה בזיקה, חלץ לצרות נמי לא ליפטרו אחיות, דהויה להו צרות אחות אשה בזיקה!

תירוץ 1: קסבר שמואל: אין זיקה.

קושי: והא אמר שמואל: יש זיקה!

תירוץ: לדברי האומר אין זיקה קאמר.

עוד קושי: אי הכי, חלץ לאחיות אמאי לא נפטרו צרות? בשלמא צרה דרחל לא תיפטר, דכיון דחלץ לה ללאה והדר חלץ לרחל, הויה לה חליצה דרחל חליצה פסולה, אלא צרה דלאה תיפטר!

תירוץ: מאי לא נפטרו צרות? נמי דקאמר? אצרה דרחל.

קושי על התירוץ: והא צרות קאמר!

תירוץ: צרות דעלמא.

עוד קושי על התירוץ: אי הכי, חלץ לצרות נפטרו אחיות? ואצרת רחל מי מיפטרא?

והא תנן: **אסור אדם בצרת קרובת חלוצתו!**

תירוץ: שמואל נמי התחיל ולא התחיל קאמר: התחיל באחיות - לא יגמור בצרות,

דתנן: **אסור אדם בצרת קרובת חלוצתו; התחיל בצרות - יגמור אף באחיות, דתנן:**

מותר אדם בקרובת צרת חלוצתו.

תירוץ 2: רב אשי אמר: לעולם כדקאמרת (שיש זיקה), ומשום דלא אלימא זיקה לשויי לצרה כערוה.

חיזוק לדבריו: תניא כוותיה דרב אשי: **חלץ לאחיות - לא נפטרו צרות**, הא לצרות - נפטרו

אחיות, מאי טעמא? לאו משום דקסבר: יש זיקה, ולא אלימא זיקה לשוייה לצרה כערוה!

דחיית החיזוק: א"ר אבא בר ממל: הא מני? ב"ש היא, דתנן: **בית שמאי מתירין הצרות לאחין.**

קושי על הדחייה: אי הכי, יבומי נמי תתייבס!

תירוץ: כרבי יוחנן בן נורי, דאמר: **בואו ונתקן להם לצרות, שיהו חולצות ולא מתייבמות.**

קושי על התירוץ: והאמר מר: לא הספיקו לגמור את הדבר, עד שנטרפה השעה!

תירוץ: אמר רב נחמן בר יצחק: אחריו חזרו ותקנו.

שאלה: איבעיא להו: בעלת הגט ובעלת מאמר, איזו מהן קודמת?

בעלת הגט עדיפא – משום דאתחיל בה בחליצה,
או דלמא
בעלת מאמר עדיפא – משום דקרובה לביאה?

תשובה: אמר רב אשי, ת"ש: **ומודה ר"ג, שיש גט אחר מאמר, ומאמר אחר גט**, אי גט עדיף, לא ליהני מאמר אבתריה! ואי מאמר עדיף, לא ליהני גט אבתריה! אלא לאו ש"מ, כי הדדי נינהו, ש"מ.

שיש גט אחר מאמר, ומאמר אחר גט –

2 השלכות לגט – נאסר בקרוביה ואסור ליבמה

2 השלכות למאמר – צריך לתת לה גט ונאסר בקרוביה